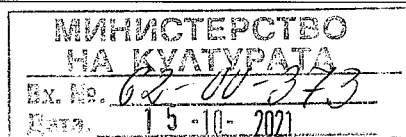

Изх.№ 420/15.10.2021 г.

ДО

МИНИСТЪРА НА КУЛТУРАТА

СТАНОВИЩЕ

НА Национално сдружение на кабелни оператори „Клуб 2000“

Относно: Обществено обсъждане на Проект на ЗИД на ЗАПСП – 2021 г.

Този закон въвежда изискванията на Директива 2019/789 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за установяване на правила във връзка с упражняването на авторското право и сродните му права, приложими за определени онлайн предавания на излъчващите организации и за препредаването на телевизионни и радиопрограми и за изменение на Директива 93/83/ЕИО на Съвета и на Директива 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО.“.

С този закон се редактират някои основни понятия и въвеждат нови такива понятия, които липсваха в предишната редакция на закона и които създават предпоставки за по-пълно доближаване на нормативната уредба към реалността. Такива понятия са дадени в § 2 на ДР на проекта за ЗИД на ЗАПСП:

- „автоматизиран анализ на текст и информация“
- „излъчване на произведение“
- „предаване на произведение“
- „препредаване“
- „предлагане на електронен достъп“ до произведение
- „пряко въвеждане“
- „разпространител на сигнали“
- „спомагателна онлайн услуга“
- „основното място на стопанска дейност на излъчващата или предаващата организация“
- „ползватели на произведения“
- „новосъздаден доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание“
- „услуга на информационното общество“
- „публикация в пресата“
- „доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание“
- и други

Някои дефиниции се различават от тези в Директива 2019/789 и обхващат случаите на безжично и кабелно разпространение на програми и произведения.

От особена важност за предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които са дефинирани като „разпространители на сигнала“, са определенията за излъчване и предаване на произведение и препредаване на програма, както и тези, свързани с онлайн услугите.

Излъчването на произведение се свързва с използване на радиочестотния спектър за наземно и спътниково радиоразпръскване. Предаването на произведение е налице, когато то е включено като част от радио- или телевизионна програма при първоначалното ѝ разпространение по електронна съобщителна мрежа, независимо от използваната технология, включително чрез пряко въвеждане или онлайн (уебкастинг) и под контрола и на отговорността на предаващата организация, то да бъде прието, било пряко и индивидуално от публиката.

Препредаване е всяко едновременно, изцяло и в непроменен вид последващо разпространение на първоначално излъчвана или предавана в България или друга държава радио- или телевизионна програма и включените в нея произведения, предназначено за приемане от публиката, препредаването може да става и чрез услугата за достъп до интернет.

Важно е и въведеното понятие „пряко въвеждане“, когато създателите на програми нямат собствено разпространение. Дефинирано е „предлагане на електронен достъп“ до произведение или до част от него, когато предоставянето му става чрез електронна съобщителна мрежа по съответно защитен начин. Също дефинирана е и „спомогателна онлайн услуга“, като онлайн услуга за достъп на публиката до телевизионни или радиопрограми, предлагана от излъчваща или предаваща радио или телевизионна организация.

Във връзка с гореказаното имаме следните забележки и предложения.

I. В § 5 на ЗИД па ЗАПСП се предлага изцяло нов по съдържание чл. 21 с 11 алинеи вместо досегашните 5, като предлагаме:

Предложение I. 1: В чл. 21, ал. 1 да отпадне изразът „и не излизат извън територията, за която е отстъпено правото на излъчване“

Предложеният текст добива вида: Чл. 21. (1) Разрешението за излъчване на произведението чрез сигнал, който не е кодиран, включва и разрешение за излъчването му чрез кодиран сигнал, за предаването му по всяка друга електронна съобщителна мрежа и за предоставянето на спомогателни онлайн услуги, когато тези действия се извършват от същата организация или под неин контрол и на нейна отговорност, едновременно с излъчването или за определен период от време след него, изцяло и в непроменен вид и не излизат извън територията, за която е отстъпено правото на излъчване.

Мотиви: Съгласно определението, предложено в § 70, т.1, в) на ЗИД па ЗАПСП, /т. 5 от § 2 на ЗАПСП/, за „излъчване на произведение“, като част от радио- или телевизионна програма чрез наземно радиоразпръскване в радиочестотния спектър, както и включването му в непрекъснатата съобщителна верига, водеща до спътник и оттам обратно до Земята предполага използването

на радиовълни. Радиовълните, като част от физическия процес на разпространение на електромагнитни вълни с определена радиочестота по никакъв начин не могат да бъдат ограничени по зададена територия, защото имат свой закон на затихване. Това прави цитирания текст технически неизпълним и нелогичен или с други думи въвеждащ нищожна правна норма. Затова съществуват международни планове за разпределение на радиочестотните канали за различните радиослужби.

Предложение I. 2: В чл. 21, ал. 2 да отпадне изразът „и не излизат извън територията, за която е отстъпено правото на предаване.”

Предложеният текст добива вида: Чл. 21, ал.2. Разрешението за предаване на произведението включва и разрешение за излъчването му чрез кодиран сигнал, за предаването му по всяка друга електронна съобщителна мрежа и за предоставянето на спомагателни онлайн услуги, когато тези действия се извършват от същата организация или под неин контрол и на нейна отговорност, едновременно с предаването или за определен период от време след него, изцяло и в непроменен вид и не излизат извън територията, за която е отстъпено правото на предаване.

Мотиви: В предлаганата алинея се допуска предоставянето на спомагателни онлайн услуги, които предполагат използване на „услуга да достъп до интернет”. Това понятие, цитирано в § 2 , т. 5в, /2/ на ДР на новопредложения ЗАПСИ изисква прилагане на определение, дадено в чл.2, ал. 2, т. 2 от Регламент (ЕС) 2015/2120 /със силата на закон/, което гласи „2) „услуга за достъп до интернет“ означава обществено достъпна електронна съобщителна услуга, която предоставя достъп до интернет и посредством него свързаност с практически всички крайни точки на интернет, независимо от използваната мрежова технология и крайни устройства.”. Горното означава, че достъпът до интернет не може да се ограничава териториално, респективно и спомагателните онлайн услуги също не могат да се ограничават. Член 2 от Директива 2019/789 не прави териториални ограничения или ограничения касаещи крайни потребители. **Услугата за достъп до Интернет може и да е трансгранична** – от тази гледна точка така формулираната в п проекта за ЗИД па ЗАПСИ правна норма **не отговаря на смисъла на Директива 2019/789**, дерогира го като правна норма и въвежда нищожни ограничения.

Предложение I. 3:Чл. 21, ал. (6) да изглежда така

„(6) Когато автор е предоставил правото на препредаване по кабел на свое произведение на продуцент на звукозапис или на филм, или на друго аудио-визуално произведение, предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което препредава това произведение, дължи на автора възнаграждение. Всеки отказ от такова възнаграждение от страна на автора е недействителен. Правото да събират това възнаграждение може да бъде предоставено от автора както на организации за колективно управление на съответната категория авторски права, така и на съответния продуцент.”

Мотиви: С предложениия проект за ЗИД на ЗАПСП се създава недопустим от конституцията на Република България законен монопол в частна полза на регистрираните към настоящия момент организации за колективно управление на права (ОКУП-и, по един за всеки вид права), тъй като само те ще могат представляват авторите и да събират възнаграждения за тях. Формално ще могат да се създават нови ОКУП-и и независими управляващи права /НУП/ търговски дружества, но за да съществуват те ще трябва да сключат споразумение с регистрираните преди тях ОКУП-и, тъй като те самостоятелно нямат право да събират от ползвателите възнагражденията за членуващите в тях правноосители.

ЗАПСП в този си вид не изпълнява главната си цел, а именно да имплементира в нашето законодателство Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар. Нещо повече, създадени са предпоставки за следващи наказателни процедури срещу Република България.

Налице е пряко противоречие с чл. 101 и 102 от Договора за функциониране на ЕС, касаещи правилата за конкуренция в ЕС. С една дума законово се бетонира монопол на вече регистрираните ОКУП. Чрез ЗАПСП възможността за нарушаване на ДФЕС се закрепват законодателно.

Предложение I. 4: В чл. 21, алинеи 6 и 7 да отпаднат.

Мотиви: с алинеи 6 и 7 се въвежда задължението на препредаващите предприятия да заплащат отделно възнаграждение само на авторите, ако те са отстъпили своите права на продуценти на звукозапис или филми. Съдържанието в ал. 6 се съдържаеше досега съществуващия закон като чл. 21, ал. 3 и **не допринасяше за реалното получаване на авторите на отделно, справедливо авторско възнаграждение**, защото повечето права за препредаване, доколкото това понятие беше изяснено в досегашната практика, се уреждаха или от радиотелевизионните организации или чрез ОКУП. Освен това правата за препредаване се уреждат през алинея 5 в двата си варианта – чрез ОКУП или през радио-телевизионните организации. Има логика, когато правата са отстъпени чрез продуцент, да се дължи отделно възнаграждение, но тъй като това възнаграждение се събира от ОКУП, отделянето му в отделна хипотеза от настоящата по чл. 21, ал. 3 или чл. 25, ал. 5 от ЗАПСП, които и без това се оказват неработеща фактически и житейски, е излишно.

Предложение I. 5: В чл. 21, алинея 8 да отпаднат текстовете „като изрично ги описва.” и „Препредаващите предприятия могат да се позоват, че права за препредаване са придобити по тази алинея, само ако тези права са изрично описани в даденото разрешение.”.

Предложеният текст добива вида: Чл. 21 „(8) Разпоредбите на ал. 5, 6 и 7 не се прилагат относно сключването на споразумения за разрешаване препредаването на програми между радио- и телевизионните организации,

осъществяващи първоначалното излъчване или предаване на собствени програми, и препредаващите предприятия. Когато правата за препредаване на произведения, включени в програмите на радио- или телевизионни организации, са им надлежно отстъпени, разрешението, дадено от организациите, включва и тези права, ~~като изрично ги описва. Препредаващите предприятия могат да се позоват, че права за препредаване са придобити по тази алинея, само ако тези права са изрично описани в даденото разрешение.~~

Мотиви: Изключително утежнен и неясен текст. Как практически телевизионната организация ще описва правата върху всяко едно произведение, включено в програмата ѝ с три годишен период напред? Трябва да се предвиди отговорността телевизионната организация да е придобила правата за препредаване върху всички произведения в програмата си и в този случай не е необходимо те да се описват, а е достатъчно в договора с оператора на ЕСМ това да се декларира. Тези мотиви са правилни и поради факта, че радио-телевизионните организации са длъжни да поддържат и специализиран софтуер, с който изрично и поименно да дават отчет на ОКУП-ите с какви авторски права оперират в програмите си, с цел прозрачност при отчисляване на възнаграждения за авторски и сродни на авторски права и одобряване на тарифи на ОКУП-ите от министъра на културата (аргумент от чл. 94р ЗАПСП).

II. В § 51 на ЗИД па ЗАПСП се въвежда изменение на чл. 91, към което изменение предлагаме:

Предложение II. 1: В чл. 91, алинея 5 да отпаднат текстовете: „като тези права трябва да бъдат изрично описани. Организацията, получила разрешението, може да се позовава на права за препредаване, придобити по тази алинея, само ако те са изрично описани в разрешението.“

~~Предложеният текст добива вида: чл. 91 „(5) Когато радио- или телевизионна организация разрешава излъчване, предаване или препредаване на програмата си на друга организация, разрешението, дадено от радио- или телевизионната организация, включва изрично и правата за излъчване, предаване или препредаване на произведенията, включени в програмата, които са собствени на радио- или телевизионната организация или са ѝ надлежно отстъпени, като тези права трябва да бъдат изрично описани. Организацията, получила разрешението, може да се позовава на права за препредаване, придобити по тази алинея, само ако те са изрично описани в разрешението.“~~

Мотиви: Подобно на текста в чл. 21, ал. 8 в предложение I. 4, въведен е изключително утежнен и неясен текст. Практически е невъзможно телевизионната организация да описва правата върху всяко едно произведение, включено в програмата ѝ с три годишен период напред. И тук трябва да се предвиди отговорността телевизионната организация да е придобила правата за препредаване върху всички произведения в програмата си и в този случай не е необходимо те да се описват, а е достатъчно в договора с оператора на ЕСМ това да се декларира. Тези мотиви са правилни и поради факта, че радио-

телевизионните организации са длъжни да поддържат и специализиран софтуер, с който изрично и поименно да дават отчет на ОКУП-ите с какви авторски права оперират в програмите си, с цел прозрачност при отчисляване на възнаграждения за авторски и сродни на авторски права и одобряване на тарифи на ОКУП-ите от министъра на културата (аргумент от чл. 94р ЗАПСП).

III. Използваме правото си да повторим нашите предложения, поставени по законопроект за изменение допълнение на ЗАПСП обявен за обществено обсъждане на 13.12.2018 г., а именно:

Предложение III. 1: В чл. 91, алинея 1 в основния текст предлагаме в основния текст след „разрешава“ да се добави изрази „поотделно за всяка програма“

Предложеният текст добива вида: Чл. 91. „(1) Радио- и телевизионната организация, която осъществява първоначалното излъчване или предаване на собствена програма, има изключително право да разрешава поотделно за всяка програма срещу заплащане:“

Мотиви: С това допълнение се избягва порочната практика на пакетиране на програмите, като се разрешава всяка програма поотделно.

Предложение III. 2: В чл. 91, алинея 1, т.1, след текста се поставя запетая и се добавя: „освен когато вече е разрешила или възложила разпространението на тази програма за същата територия при свободен достъп за потребителите, независимо от използваната технология.“

Предложеният текст добива вида: чл. 91, (1), „т. 1. излъчването, предаването или препредаването на програмата, освен когато вече е разрешила или възложила разпространението на тази програма за същата територия при свободен достъп за потребителите, независимо от използваната технология.“

Мотиви: С тази редакция се цели спазване принципа на технологична неутралност, залегнал в директива 202/21/ЕО на ЕС относно обща регулаторна рамка за електронно съобщителни мрежи и услуги. Въвежда се принципът, да не се изисква разрешение за разпространение на произведения, радио или телевизионни програми, за които правноносителят е осигурил свободен достъп за потребителите.

Предложение III. 3: В чл. 91, алинея 1 се създава нова точка 6.

Чл. 91. алинея (1) „т. 6. /нова/ Разрешението се счита за дадено и не се изисква заплащане, когато радио или телевизионната организация се финансира от реклами.“

Мотиви: В ЗРТ доставчиците електронни медийни услуги, се разделят на обществени и търговски. Обществените радио- и телевизионните организации изпълняват обществена функция и се финансира до голяма степен с публични

средства. На практика почти всички медийни организации търсят финансиране по всички възможни канали – освен реклами и заплащане срещу разрешаване разпространението им. Това води до изкривяване на пазара на медийни услуги, като се натоварва потребителя на медийни услуги с нетърсена и често пъти нежелана информация, наречена реклама. Необходимо е да се резграничат радио и телевизионната организация, които се финансира от реклами от тези организации, финансирани по друг начин

Предложение III. 4: В чл. 91 се създава нова алинея 6.

Чл. 91. „(6) /нова/ Радио- или телевизионните организации са длъжни публично на сайта си да оповестят цените, на които продават съдържание за всяка програма, еднакви за всички, без отстъпки, пакетиране или други условия.“

Мотиви: Телевизионните организации договарят използването на тяхното съдържание индивидуално, с всяко предприятие, притежаващо електронно съобщителна мрежа и едностранно определят цени на телевизионната си програма. Тези цени обикновено са различни за всички, въпреки, че всеки потребител има равни права на информация. Нарушава се принципа на равнопоставеност в конкурентната среда, тъй като едни предприятия получават по-ниски цени, други по-високи, което пренесено върху крайният абонат означава различна цена за един и същи продукт. Еднаквата (плоска) цена за разрешаване срещу заплащане предаване или препредаването по електронни съобщителни мрежи на програмата, съгласно изискванията на чл.91, ал.1 от ЗАПСП ще позволи всички предприятия да бъдат равнопоставени на пазара и да няма нелоялна конкуренция.

Предложение III. 5: Към чл. 91 се създава нова ал. 7

„(7) /нова/ Разрешението се счита за дадено и не се изисква заплащане, когато Законът за радио и телевизия предвижда задължително разпространение на радио- и/или телевизионна програма и Съветът за електронни медии е взел решение за това.“

Мотиви: При въвеждане на задължителния пренос във вътрешното законодателство е нарушен един от основните принципи на Директива 2002/21 (Рамкова директива), а именно „принципа на технологична неутралност“. Този принцип изисква всички оператори (кабелни, сателитни и наземни) да бъдат третирани равно (да им бъдат налагани еднакви задължения и да им бъдат давани еднакви права), независимо от технологичната платформа на разпространение, която използват (кабел, сателит, наземно). Във вътрешното законодателство определящо задължителния пренос този принцип е нарушен и задължителния пренос е наложен само на наземните оператори или т.нар. мултиплекси.

При въвеждане на задължителното разпространение телевизионните програми, за които е решено, че са от значителен обществен интерес са разделени на 2 групи. Едната група включва БНТ 1 и БНТ 2, а другата група

включва bTV, Nova TV, ТВ 7, bTV Action, Дарик радио и тв и Bulgaria On Air. В националното законодателство, първата група е задължителна за разпространение за всички платформени оператори (кабел, сателит, наземно), а втората група е задължителна за разпространение само от ефирните оператори т.нар. мултиплекси. Това разделяне на телевизионните програми в групи противоречи на принципа от Директива 2002/22 (Директивата за универсалната услуга), съображение 43 от преамбюла, където е записано „... Налаганите от държавите-членки задължения за пренос следва да бъдат разумни, т.е. пропорционални и прозрачни с оглед на ясно определените цели от общ интерес и при необходимост могат да предполагат пропорционално възнаграждение...“. Не са спазени изискванията, залегнали в чл. 31, пар. 1 от директивата, където се изисква от държавите-членки да налагат задължителен пренос (must carry), когато се защитава цели от общ интерес и те следва да се налагат върху предприятия, „които предоставят електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио и телевизионен сигнал, когато значителен брой крайни потребители на такива мрежи ги използват като основно средство за получаване на радио и телевизионен сигнал“.

Предложение III. 6: В чл. 98, ал. 2, т. 5 и 6 да изглеждат така:

„5. използват технически средства за дистанционен мониторинг върху телевизионните програми;

6. резултатите от използваните технически средства могат да послужат за проверка по чл. 98, ал. 1;”

Мотиви: С предложените от вносителя промени в ал. 2, т. 5 се вмъкна понятието „автоматизирани средства“, което нищо конкретно не означава. Автоматизирано средство е настолния калкулатор, компютърът, банкоматообразната машина и много други, но не и специализиран сет-топ-бокс с вградени специфични функции за наблюдение. Освен това технически средства за дистанционен мониторинг не са достатъчно надежден източник на достоверна информация за да може да служи за доказателство за административно нарушение на този етап, поради което е достатъчно то да служи като основание за същинска проверка за нарушения.

Още, не е ясно кой ще плати за тези технически средства които, за да се използват за налагане на административно-наказателни постановления от държавен орган би трябвало да бъдат тяхна собственост, т.е. Министерство на културата(МК) трябва да ги закупи и внедри. При внедряването не е ясно дали ще има абонати-доброволци в наблюдаваната мрежа и при какви условия или абонатите-доносници ще трябва да бъдат стимулирани от държавата със служебен абонамент за телевизия и интернет за сметка на данъкоплатците в частна полза – в полза на доставчиците на телевизионни програми.

В предложената нова т. 6 се ситиуира фигурата на специалист - технически помощник- какъв, откъде ще бъде взет, кой ще му плаща. Близо две години след приемането на поправките на ЗАПСП от 2019 г. не е ясно дали този т.н. наречен „специалист – технически помощник“ върши някаква работа, дали е назначен към министерството, плаща ли му се и за какво точно му се плаща. В тази връзка предлагаме ал. 6 да бъде променена по начина посочен по- горе

IV. Използваме правото си да повторим нашите предложения, внесени в Комисията по правни въпроси към НС на 11.01.2018 г. към Законопроект за изменение и допълнение на Закона на авторското право и сродните му права, внесен в НС от група депутати на 13.12.2017 г. а именно:

Предложение IV.1. В 94в, ал. 2 се внасят следните изменения: В края на изречение първо пред думата „представителство” се вмъква думата „взаимно”.

Мотиви: Предложеният тук текст дава възможност на всички организации за колективно управление на права при желание да се оправомощават взаимно за управление на чужди права при взаимно уговорени условия.

Ако законът продължи да съществува в този си вид, ще се създаде недопустим от конституцията на Република България законен монопол в частна полза на регистрираните към настоящия момент организации за колективно управление на права (ОКУП-и, по един за всеки вид права), тъй като само те ще могат представляват авторите и да събират възнаграждения за тях. Формално ще могат да се създават нови ОКУП-и и независими управляващи права /НУП/ търговски дружества, но за да съществуват те ще трябва да сключат споразумение с регистрираните преди тях ОКУП-и, тъй като те самостоятелно нямат право да събират от ползвателите възнагражденията за членуващите в тях правоносители.

ЗАПСП в този си вид не изпълнява главната си цел, а именно да имплементира в нашето законодателство Директива 2014/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар. Нещо повече, създадени са предпоставки за следващи наказателни процедури срещу Република България.

Налице е пряко противоречие с чл. 101 и 102 от Договора за функциониране на ЕС, касаещи правилата за конкуренция в ЕС. С една дума законово се бетонира монопол на вече регистрираните ОКУП. Чрез ЗАПСП възможността за нарушаване на ДФЕС се закрепват законодателно.

Предложение IV.2. Ако се приеме **Предложение IV.1.**, следва в редица текстове, пред израза „оправомощаване на регистрираните организации” да се добави „взаимното” зът, а пред израза „представителство” думата „взаимно”.

Предложение IV.3. а/ В чл. 94г, ал. 3 се добавя нова т. **ба.** с текст:
„ба. носителите на права с актуализиран на 6 месеца списък на произведенията им, които носители с договор са оправомощили регистрираното лице да извършва дейност по колективно управление на права.”

б/ Респективно в чл. 94г, ал. 4, т. 8, след „носителите на права“ се добавя „с актуализиран на 6 месеца списък на произведенията им, които носители

Мотиви към Предложения IV.2 и IV.3.: В чл. 94г се определя съдържанието на регистъра, който се поддържа от Министъра на културата и се състои от два раздела. В ал. 3 се определя съдържанието на регистъра за организации за колективно управление на права, а в ал. 4 – на независими дружества за управление на права. Въпреки, че е крайно необходима, в ал. 3 не е предвидено вписване на носителите на права и техните произведения, а в ал. 4 липсва актуализиран списък на заглавията на техните произведения, срока, територията и други условия за които са отстъпени правата.

Практиката, която имаме показва, че много често ОКУП-ите не поддържат или negliжират задължението си да актуализират списъка с авторите и произведенията, които представляват. При такава постановка е възможно да се окаже, че дадена организация (съзнателно или не) събира приходи от управление на права, които не са й отстъпени. Това уточнението е важно за да се елиминират евентуални злоупотреби с обема от представлявани права.

Предложение IV.4 а/ В чл. 94г. се добавя нова ал. 6.

„(6) Всеки носител на права или ползвател има право на директен, публичен достъп, чрез поддържан от съответния ОКУП специализиран софтуер, с цел да се информира за обема предоставяни права или за размера и изплащането на възнагражденията към всеки един от правоносителите.”

Мотиви: Горното е необходима за изсветляване на процеса на защита правата на авторите, както по размер, така и по обхват.

Предложение IV.5. В част „Сключване на договори с ползвателите”, чл. 94п се добавя нова, алинея 4:

„(4) Ползвателите - предприятия, които осъществяват обществени електронни съобщителни услуги чрез електронна съобщителна мрежа, формират самостоятелна част „авторски и сродни права” в цената и в документа, удостоверяващ съответно плащането на крайния потребител или абонат.”

Мотиви: Това е необходимо за изсветляване на задълженията за възнаграждение за носителите на права, които се отчисляват във взаимоотношенията правоносител - ОКУП/НУП - ползвател - краен потребител.

Предложение IV.6. В чл. 94р, ал. 1. се вмъква ново изречение трето със следния текст:

(1)Тарифите трябва да бъдат пропорционални на приходите, еднакви за всички, без отстъпки и намаления, без гарантиран минимален гарантиран размер. (следва по текста)....”

Мотиви: В част „Утвърждаване на тарифи“, в чл. 94р се определя процедура по изготвяне и приемане на тарифи за размерите на възнагражденията, които се събират от организация за колективно управление на права с участието на представителна организация на ползвателите за всеки вид използване. Въвежда се принципът допълнителната финансова тежест в полза на носителите на права и авторите на произведенията да бъде пропорционална на приходите от дейността (разпространена европейска практика).

Тарифите на организациите за колективно управление на права освен да са съобразени в разумна степен с икономическата стойност на използване на правата в търговска дейност, трябва да бъдат пропорционални на приходите. В момента по отношение на тарифите за радио разпространение са въведени ставките процент от brutните приходи, но не по-малко от гарантирания минимален минимум, който се определя според брой на жителите в дадено населено място и процента на музика в радио програмата.

Гарантираният минимален минимум трябва да отпадне, тъй като на всички е ясно, че няма как 100 000 души в определено населено място слушат само една радиостанция, постоянно, 24 часа в денонощието. Несправедливо е и нередно да има гарантиран минимум според броя на населението.

С уважение:

Валентин Георгиев

Председател на УС „Клуб 2000“

